

Adresát:

Školská rada ZŠ Rousínov
k rukám jejích členek

V Rousínově, 17. 3. 2021

Vyjádření k doporučení a požadavkům školské rady z jednání dne 8.3.2021, které “bylo svoláno na základě stížností rodičů k distanční on-line výuce v základní škole.”

- ŠR doporučuje řediteli školy zajistit vyváženost on-line výuky ve třídách.
V současné době mají třídy i v rámci jednoho ročníku odlišný počet hodin on-line výuky.

Vyjádření: Předpokládám, že “vyvážeností” se zde myslí stejný počet online hodin ve třídách. Předpokládám, že za online hodinu považujeme čas, kdy žák je spojený s vyučujícím pomocí nějaké aplikace, v našem případě nejčastěji Teams. Předpokládám, že na tomto místě školská rada předkládá čistě statistický počet, nehledě na to, co se v tom online čase odehrává. Což je velmi důležité právě pro ten počet, pokusím se stručně vysvětlit dále.

Nevím, na základě jakých poznatků a argumentů tento požadavek vzešel. Představa, že stejný počet hodin strávený ať už v lavici, před kamerou či samostatnou prací povede ke stejné úrovni vzdělanosti se potkává s názory tzv. jednotné školy tehdejšího s. ministra, prof. Zdeňka Nejedlého z počátku 50. let 20. století. Tímto mělo být zpřístupněno všem víceméně stejné základní vzdělání. Jedním z pilířů této školní reformy byly také jednotné osnovy, jednotné časové plány, jednotné učebnice, jednotné metodiky. V praxi to mělo znamenat, že úředníci určili, co a v jakém rozsahu a jakým způsobem se bude učit. Důsledkem toho byl pokroucený systém strachu a odliv kantorů ze školství a nástup prokádrovaných soudruhů učitelů. Následky tohoto nese české školství dodnes. Do třídní knihy se zapisovala čísla hodin a témata, která byla nalinkovaná ministerstvem, či jinými úředníky z ústavů jím zřízenými. Toto bylo také kontrolováno, nedej bože se odchýlit. Učitelé, kteří chtěli učit “opravdově”, mívali dvoje přípravy. Podle jedné učili a druhou předvedli při hospitaci. Tuto dobu pamatuji jen z počátku mé praxe, našťastí jen z doslechu.

Posledních 30 let se školství ubírá cestou individualizace. Různými pokusy. Od nepovedené vnější diferenciaci žáků do tříd dle subjektivní výkonnosti a nadání, až po současný rozvoj inkluzivního vzdělávání, místy možná až překotně prosazovaného. Nicméně tendence je evidentní. S tím jde ruku v ruce také možnost učitele volit si pedagogické postupy, metody a formy výuky. Má na výběr také z množství učebnic či jiné literatury, a také z jiných zdrojů, výukových programů apod. Je vázán výstupy ze ŠVP a tematickými plány. Obojí bylo distanční výukou navíc dost pozměněno. Škola (učitelé a vedení školy) se musí neustále připravovat na otevření prezenční výuky, nebo na částečné otevření, nebo na rotační výuku, nebo na distanční výuku. Každých několik týdnů se situace vyvíjí jinak.

Požadavek, aby v tom, co jsem popsal výše, se učitelé srovnali do nějakých statistických tabulek je přinejmenším krátkozraký. Nedokáží si představit, jak by to mělo probíhat. Těm, co mají méně hodin nařídít, že budou mít více? Oni to udělají, ale k čemu to bude? Udělají *nějakou* další online hodinu, kde žáci stráví čas, také budou blokovat PC sourozencům, budou pak mít méně času na nějaké další úkoly. O dopadech na zdraví vysedáváním žáků před monitorem, tabletem či mobilem nemluvě. **Sami žáci si také např. řekli o to, že je zbytečné online probírat např. historické či některé zeměpisné kapitoly. Považovali za ztrátu času, sedět hodinu přikování k monitoru, s problematickou interakcí či technickým připojením, což mohou nahradit 20 minutami samostatného**

přečtení kapitoly. To jsou věci, které stále monitorujeme a upravujeme. Děláme to kvůli žákům a pro ně. Samozřejmě ne každý to tak chce. A pak se třeba na stole objeví argument žáka, že neodevzdal úkol, protože na bitvu na Bílé hoře neměli online hodinu. A už to zase kvasí na sítích.

V různých hodinách různí učitelé využívají jiné zdroje nebo elektronické učebnice. Mají jinou úroveň žáků či jiný počet žáků. Některé hodiny jsou více interaktivní, některé jsou kratší a děti p. učitelce třeba jen čtou. V některých hodinách jsou žáci rozdělováni na skupiny. Výuka je efektivnější a není pak těch hodin před monitorem pro žáky potřeba tak moc. Na to snad nelze nic namítnout. **A bylo to třeba také velmi ceněno inspekcí, která zde byla na kontrole 8. a 9. března 2021.**

A tak tedy druhá možnost: těm, co mají více nařídít, ať mají méně. Kdo rozhodne kolik, čeho? Kdo rozumí nejvíce výuce všech předmětů ve všech ročnících? Ředitel? Ministr? Někdo mezi tím? Možná ČŠI? **Na zmíněné kontrole tento náš přístup k nastavení distanční výuky (jako celku) schvalovali a kvitovali jako odborně správný.**

Na žádost p. starosty jsem udělal statistiku online hodin v jednotlivých týdnech a v jednotlivých třídách. S ohledem na výše uvedený popis je zkrácená. Co čísla mohou znamenat jsem se pokusil objasnit také v e-mailu dne 16.3. předsedkyni školské rady. Což jsem sice přímo komentoval i v dokumentu, zřejmě nedostatečně. Vysvětloval jsem, že v počtu hodin třídy se mohou vyskytovat hodiny půlené, či jinak dělené. Některé hodiny jsou věnovány testům. Mám nařídít, aby všichni učitelé testovali a zkoušeli stejně? Někteří zkouší před kamerou, někteří pošlou test. Také se objevují hodiny čtení, což je diskutabilní považovat za online vedenou výuku. To je třeba případ IV.B, která má výrazně vyšší počet hodin "online čtení". Zde jsou žáci rozděleni i na 4 skupiny, takže statistika opět velmi zkrácená. Jiní učitelé volí třeba přístup "*přečtete večer mamince 2x před spaním a v pátek mi ukážete, jak jste se zlepšili*". Co je správné? Zrušit část online čtení, nebo čtení knížek doma? Podle mě nechat na učiteli. A tak bychom se mohli bavit třeba o angličtině, matematice....

Tento fenomén pozorujeme a konzultujeme také s názory v jiných školách. Mnohé mají právě onen statistický počet hodin vyšší. Ředitelé však většinou přiznávají, že je to často právě výsledek tlaku rodičů či zřizovatele (který je pod tlakem rodičů). **Současně tamní učitelé přiznávají neefektivitu takové "online nadstavby"**. Asi se shodneme na úměře mezi vzrůstající mírou využívání chytré elektroniky a ztrátou schopnosti klidného soustředění dětí, naslouchání, pochopení čteného textu atd. Také proto je v současnosti běžný počet odkladů školní docházky z důvodu nezralosti kolem 10–15 %, oproti dřívějším cca 5 %.

- ŠR doporučuje řediteli školy nastavit taková opatření, aby bylo zajištěno systematické a pravidelné zadávání úkolů do školního systému ŠKOLAONLINE nejlépe pravidelně (je-li to možné, tak v pondělí) a na delší období (týden).
Současná praxe – rodiče a žáci nevědí, ve kterou chvíli je do systému nový úkol zapsán.

Vyjádření: Na základě tohoto doporučení lze vyzvat učitele, aby zadávali úkoly co nejdříve. Tato činnost je přirozená, učitelé tento pokyn mají v genech. Lze jej samozřejmě připomenout (všichni nejsme geneticky stejní). Často zadávají třeba v neděli, proto v pondělí část úkolů mohou žáci plnit. Požadavek na zadávání v jednom okamžiku (např. v pondělí) je opět neproniknutím organizačních a pedagogických souvislostí, pokusím se vysvětlit dále.

Průběžné zadávání je logičtější, trochu napodobuje přirozený způsob docházky do školy a plnění povinností v době prezenční výuky. **Navíc týdenní zadávání úkolů bylo v jarní části distanční výuky (2020) kritizováno právě rodiči, kteří viděli žáky v jednom okamžiku frustrované a demotivované množstvím prací, které jim v pondělí "přistálo"**. Nevěděli kde začít, mnozí z nich si svůj čas dosud nedokáží uspořádat, rozvrhnout na takový úsek dopředu. **Učitelé právě tak reagovali na námitku rodičů v tomto smyslu.** Týdenní zadávání úkolů je obvyklejší možná u žáků 1. stupně, což může vypadat na první pohled poněkud paradoxně. Zde se však jednomu tématu

(učivu) věnuje poměrně dlouhá doba a úkoly jsou srovnatelně náročné, i časově. Navíc na 1. stupni je vyšší míra pomoci rodičů, bez ní to bohužel nejde. Tato pomoc (rodičů), podotýkám, má však směřovat k pochopení zadání, k ovládnutí techniky apod. V žádném případě ne k výuce a k plnění úkolů. Což se bohužel často děje. A toto je největší příčina únavy rodičů a výčitek směrem k učitelům, že pracují za ně. Často je to pod tlakem klasifikace, proto se snažíme klasifikovat známkou minimálně. Ale to je odbočení, i když v souvislostech. Spolupráce rodičů si velmi vážíme a oceňujeme, bez ní by to nešlo.

Naproti tomu starší žáci na 2. stupni, mají více předmětů, více témat a rychlejší tempo postupu učivem. To je opravdu markantní rozdíl mezi 1. a 2. stupněm.

Uvedu příklad: zadat v pondělí úkol z předpřítomného času, který začneme probírat ve středu? Žáci neví, o co jde, obrací se na rodiče, ti začnou nadávat na učitele a začnou děti doučovat. Potřeba zadání některých úkolů taktéž vyplyne třeba až při výuce. V týdnu učitel nechce dávat žádný úkol, ale protože ve středu zjistí, že žáci ještě učivo neovládají podle jeho představ, nakonec jim ho zadá, popř. vytvoří další online hodinu. Reaguje na potřebu dětí. Škola není pásová výroba. Proto jsou úkoly zadávány často právě během online výuky s nějakým vysvětlením. Žáci tedy VĚDÍ, že úkol mají. Pokud je zadáván mimo online výuku, je to zpravidla několik dnů dopředu, kratší doba je snad výjimkou. Vyzvu opět učitele, aby v co největší míře zadávali úkoly v co největším předstihu. Ani toto však nebude ideální stav, také z pohledu technického. **Škola online totiž řadí úkoly podle data určeného splnění úkolu a žáci neustále nahoře vidí úkol s posledním datem splnění. Měli tendence plnit úkoly “shora”, pletlo je to. I toto je reakce na připomínky žáků.** Pokud těch úkolů bude naráz moc, bude se jim v tom špatně orientovat. Jsou také žáci průměrní i podprůměrní, kde se jejich obtíže v obsáhlých seznámech násobí. To je také třeba vidět. I proto je postupné (včasné) zadávání úkolů přirozenější.

Ještě jeden pedagogicky odlehčený odstavec: jeden z filosofických pilířů naší práce (v rousínovské škole), je nastavovat a požadovat po účastnících vzdělávacího procesu přiměřenou odpovědnost za svoji práci. To jsme přijali za své a toto vštípení od malička bude v životě člověka užitečnější než obrana papírových “práv” a ohánění se jimi. Což můžeme občas v bizarní podobě vidět ve světě dospělých. Určitě také kroutíte hlavou nad žalobou na výrobce mikrovlnek, který v návodu neměl, že v mikrovlnce nelze ohřívát kočku. Tedy živou. Nad úspěšnou žalobou amerických kuřáků na tabákové koncerny, které je nevarovaly před škodlivostí. Aj.

Učitel odpovídá za podmínky vzdělávání, které žákům dává a věci s tím související (odbornost, vzor... atd.). Žáci odpovídají v přiměřené míře třeba za plnění svých povinností. Rodiče mají svoje povinnosti, zřizovatel také. Domnívám se, že není proti smyslu tohoto předpoklad, že žák 2. stupně každé ráno vstane (jako by šel do školy, ale může i později, nejde na autobus), zkontroluje si v systému zadání úkolů, začne pracovat, v určitý čas se připojí na online hodinu. A pak zase může chvíli pracovat nebo si dát přestávku. Že je to utopie? A proč? Protože žáci nevstanou? A za to může škola?

- ŠR doporučuje řediteli školy zajistit zpětnou vazbu od rodičů, žáků vyššího stupně ZŠ a od učitelů ke způsobu distanční a on-line výuky v rámci celé školy – nejlépe formou dotazníku.

ŠR navrhuje získávat tuto zpětnou vazbu jednou za 3 měsíce s tím, že bude výsledek předložen ŠR a zřizovateli.

Současná praxe – zpětnou vazbu zjišťují pouze učitelé v rámci tříd nebo vyučovaných předmětů.

Vyjádření: Zpětnou vazbu zajišťovali především třídní učitelé, popř. vyučující. U mladších ročníků je taková komunikace nejpřirozenější a také poměrně intenzivní. Na 2. stupni, kde předpokládáme trochu vyšší míru samostatnosti žáků, není komunikace s rodiči tak intenzivní. Přímou komunikaci však stále preferujeme, řeší zpravidla konkrétní problém, který může být i zobecněný a ovlivnit

společné věci; pořád je košile bližší než kabát. K dotazníkovým šetřením jsme nakonec nepřístupovali také proto, že dle proklamací oficiálních orgánů jsme se již cca 3x připravovali na otevření škol alespoň pro rotační výuku. Výsledek je znám. Rodiče, dle nich, byli také přehlčovani množstvím informací ať už obecných z médií, ale také pokyny školy k organizaci, k technickým řešením, informacemi k přihláškám a k přijímacímu řízení, posílanými tutoriály a návody, které však byly nutné. Všechno šlo ve velmi rychlém sledu a odpovědi přetížených respondentů na obecně formulované dotazníkové otázky v neustále se vyvíjejícím prostředí systému distanční výuky, by zřejmě pramálo napověděly cestu k efektivní realitě. I na doporučení ČŠI jsme však dotazník sestavili a odeslali.

V době psaní části vysvětlení (15.3.2021 v 15:30 h) jsem byl upozorněn na přeposlaný požadavek od rodičů na zaslání textu dotazníku pro žáky 2. stupně. **Že nestihli zkontrolovat, co žáci odeslali. Nabízí se otázka objektivnosti výstupů dotazníkových šetření.** Tento reprezentativní email předložíme na osobní schůzce.

- ŠR požaduje od ředitele školy informaci o způsobu zajištění podpůrné výuky pro žáky, kteří potřebují další individuální konzultace.
Termín do: 18. 3. 2021 písemně e-mailem členům školské rady

Vyjádření: Rozdělím odpověď na “běžné” žáky bez SVP, kteří, dle jejich úsudku, potřebují individuální konzultace ve škole a na žáky se SVP s nutností podpory v podobě naplňování podpůrných opatření, protože v textu požadavku toto není specifikováno.

Pokud se jedná o žáky bez SVP, považoval bych tyto případy spíše za ojedinělé, ale přesto, po domluvě s vyučujícím mohou tito žáci na individuální konzultace do školy docházet.

V případě žáků s přiznanými podpůrnými opatřeními jsou tato naplňována i v době distanční výuky. Žákům je poskytována jak pedagogická intervence, tak je jim zajištěna i spolupráce speciálního pedagoga v rámci předmětů speciální pedagogické péče. Pedagogické intervence, předměty speciální pedagogické péče i výuka ČJ jako cizího jazyku jsou poskytovány jednak prezenčně, ale i on-line cestou. Při volbě jedné z výše uvedených forem záleželo zejména na druhu hendikepu a také na vyjádření zákonného zástupce dítěte, zda je ochoten za stávající epidemiologické situace do školy dítě vpustit. K individuální konzultaci na půdě školy byli vyzváni zejména žáci s poruchami chování a žáci s těžkou vývojovou dysfázií, pro které není vzdělávání on-line cestou přínosné a vhodné. I tu bych se rád zmínil o tom, že je naprosto nevhodným modelem vyučovat celé dopoledne on-line (synchronně), jelikož pro výše zmíněné žáky a žáky s mnohými dalšími hendikepy je takový přínos výuky minimální, ne-li nulový. Jsme běžnou základní školou, kde je zhruba 10 % žáků s nějakým výrazným znevýhodněním (se SVP). Tito žáci potřebují i jiný druh výuky než jen synchronní vzdělávání. Žákům z málo podnětného socio-kulturního prostředí, žákům na hranici vzdělatelnosti, těm z více početných rodin a všem dalším potřebným, kteří v dotazníku na počátku distanční výuky uvedli, že nemají doma dostatečné technické zázemí pro on-line výuku, bylo nabídnuto zapůjčení školních tabletů pořízených v rámci projektu Šablony II do školy.

Posledním podpůrným opatřením personálního charakteru je podpora asistenta pedagoga. Popis zajištění tohoto podpůrného opatření personálního charakteru se týká následující odpověď na připomínky ze strany ŠR.

- ŠR požaduje od ředitele školy informaci o způsobu práce asistentů pedagogů a o způsobu práce učitelů, kteří neučí stěžejní předměty (výtvarná a hudební výchova, tělesná výchova apod.)
Termín do: 18. 3. 2021 písemně e-mailem členům školské rady

Vyjádření: Zde opět nevím, jestli podstatou otázky je obava, aby učitelé nezaháleli, či obava, zda např. asistenti dostatečně kvantifikovaně pracují v souladu s tezemi společného vzdělávání (viz odpověď na 1. doporučení).

Tito zaměstnanci plní další úkoly související s přímou vyučovací činností v souladu s jejich pracovní smlouvou, Pracovním řádem pro pedagogické pracovníky, se Zákoníkem práce a dalšími dokumenty. Na kompletní vysvětlení a výpis, nejlépe chronologický, je třeba více času i textu a nevím, zda další konkretizaci již nezasahujeme někam do osobních věcí. Tedy obecněji: O přidání hodin do úvazku některým učitelům píše ve vyjádření k dalšímu bodu. Učitelé také zajišťují lekce příprav na přijímací zkoušky a pomoc žákům s doháněním učiva. Toto je však silně závislé na zájmu žáků. Upozorňuji, že v tom nelze hledat jen synchronní výuku, ale také samostatné práce, testy, jejich opravu, vyhodnocení.

Žáci jsou zaměstnáváni také např. úkoly sportovními, připravenými tělocvikáři. Plní výzvy, ať už zadané textem či poslaným videem. I toto lze velmi lehce ověřit a není tak třeba dlouhého vysvětlování. Musíme samozřejmě nahlédnout do žákovských úkolů.

Desítka učitelů tvoří tým, který pravidelně, od března 2020, pracuje na servisu a pomoci ostatním pedagogům v oblasti obsluhy účelného využití systémů pro synchronní i asynchronní části distanční výuky. Důvodem je např. neexistence vhodných seminářů (webinářů), které by nás toto učily. Toto všechno se učitelé tedy učí navzájem, popř. sami, za pochodu. Členky školské rady z řad učitelů toto dobře ví a snad v mé nepřítomnosti potvrdily. **Mimochodem, byla to další věc, která byla inspekcí vysoce hodnocena, také jako naprosto mezi školami ojedinělá.** Dovolím si zde poznamenat, že tyto aktivity učitelů nejsou automatické a samozřejmé, přesto ochotně vznikají, i proto, že učitelé cítí nejen podporu a důvěru svého konání, a v rámci svých povinností také přiměřenou volnost tvůrčího pedagogického působení. Co dělají, dělají pak rádi, protože ví, co dělají a proč to dělají a věří si, že ví, jak to mají dělat. Toto je důvěra v sebe, ve vlastní konání, kterou se snažíme posilovat a která u českých učitelů není samozřejmá a dá se velmi lehce zničit. Což se povedlo v době totalitních ideologií. Upozorňuji, že jde pouze o konstatování. Pokud bychom je sešněrovali ryzí direktivou, budou plnit jen to, co mají nařízeno. To je přirozený efekt v každé profesi.

Asistenti pedagoga (ASP) se od počátku distanční výuky v tomto školním roce (zhruba od konce října 2020) účastní synchronní výuky. Jsou přítomni v hodinách, kde mají žáci s přiznaným podpůrným opatřením v podobě ASP, problémy. Zpravidla se jedná o ČJ, M, cizí jazyky, v některých případech Fy, Ch a další naukové předměty. Dále si asistenti pedagoga sjednávají on-line konzultace i individuální konzultace ve škole přímo s výše uvedenými žáky. Jejich konzultace jsou zaměřeny na dopomoc se zadanými úkoly a na procvičování probraného učiva. Jejich práce je systematická a pravidelná. ASP byli také zaměstnáni ve školní družině v době prezenční docházky žáků 1.a 2.ročníku do školy.

Vychovatelé do února pracovali prezenčně. Nyní se snaží pomoci dětem vyplnit volný čas, buď online setkáním nad hrou, nebo drobnými úkoly.

- ŠR požaduje od ředitele školy informaci, proč neprobíhá výuka online podle řádného rozvrhu (s menšími úpravami) minimálně od v době 8 - 11:30 hod.

Termín do: 18. 3. 2021 písemně e-mailem členům školské rady

Vyjádření: Zde se řádným rozvrhem zřejmě myslí nový pevný rozvrh výuky. Pokusím opět vysvětlit, proč jsme k tomuto nepřistoupili. K důkladnému pochopení je však vhodné prostudovat také několik doporučení MŠMT a ČŠI, které vychází průběžně. Na poslední metodiky je odkaz v závěru. Zkusím je tedy alespoň zahrnout do vysvětlení.

V době podzimního uzavření škol byla zavedena rotační výuka. Primárním principem všech opatření bylo omezení kontaktů mezi lidmi. Došlo k robustním úpravám v organizaci dne,

přestávek, vydávání obědů apod. Uvedu zde jeden příklad: Z důvodů výše (v 1. bodě) uvedené respektované individualizace a inkluzivního přístupu měla škola např. rozdělenou matematiku v 7. a v 9. ročníku. Žáci byli vyučováni odlišnými formami i metodami, resp. rozdělení podle studijních předpokladů (přijímačky apod.). To je pedagogická praxe, vítaná a osvědčená několika lety a současná školská rada o tom ví. Protiepidemickým opatřením se však nesměli potkávat žáci z jiných tříd, proto např. v jedné deváté třídě museli začít učit matematiku současně 3 učitelé! Abychom tuto pedagogickou užitečnost udrželi. Jeden z důsledků bylo také např. navýšení hodin úvazku, což je také v odpovědi na předchozí bod. Podobně to tak bylo např. v cizích jazycích. Což není jen AJ, ale také ruština, němčina. Zde všude docházelo k obdobnému navyšování úvazků, nikoliv hodin žákům. Muselo také dojít k přesunu některých žáků k jiným učitelům do jiných výukových skupin a srovnat navzájem kvantitu poznatků, což je v matematice a v jazykových oborech nezbytné. Už toto znamenalo velmi silnou změnu celé organizace a čím je škola větší, tím je to složitější. Přesto si troufám tvrdit, že třeba rodiče změnu prakticky ani nepostřehli. Po Novém roce jsme všichni očekávali otevření škol, buď ve stejném režimu, ne-li kompletní. Opět jsme se (všichni) zmylili a školy se uzavřely. Na dobu časově neurčitou, bez koncepce, bez perspektivy. A tak jsme zase museli něco předpokládat, pátrat, improvizovat, zkoušet, motivovat. A tak předpokládáme dosud, jen to pořád po několika týdnech stále odsouváme, že se pro začátek opět spustí rotační výuka s popsanou upravenou organizací. Chybou by bylo znovu zpětné zařazování žáků do prapůvodních (zářijových) výukových skupin a opětovné překopávání učiva a výstupů, když už 6 měsíců jedou jinak. **Byla by to pro ně varianta hodně nepřehledná a zmatečná, určitě horší než to, že si musí sledovat rozvrh. Který je stejně pevně a řádně daný od poloviny října a mohou v něm pracovat, akorát tam se železnou pravidelností nejsou online hodiny.**

Naproti tomu rozvrhy tříd prvního stupně jsou v podstatě stabilní (vysvětlení v předchozích bodech). Lze je umístit podle požadavků školské rady na veřejné webové stránky jako stálé. Upozorňuji však, že ke změnám může docházet. Ovlivnit je může částečně např. nemoc či vyšetření, testování, probíhající očkování, popř. jiná vážná (např. rodinná) událost. Z tohoto důvodu považujeme za praktičtější sledovat aktuální rozvrh na jednom místě ve Škole online, který je aktuální se zárukou. Takhle budou rozvrhy na dvou místech a nemusí vždy 100 % sedět. Sdělte mi tedy prosím, zda na tomto trváte. Každopádně tam musí být upozornění, že může dojít ke změně. Pak se budou všichni ptát, k čemu to tam tedy je?

Rozvrhy pro druhý stupeň nesou více variability, ale to si snad už žáci dokážou ohlídat sami a nepotřebují, aby jim rodiče spouštěli výuku.

Argument, který uniká ekonomicky dobře situovaným rodinám: **při nastavení synchronní výuky podle výše uvedeného požadavku školské rady (tzn. denně 8:00 – 11:30 h) by tento způsob výuky v rodinách s více dětmi a jedním počítačem byl prakticky nerealizovatelný.**

V těchto souvislostech mi ještě dovoluji znovu upozornit na dva poslední oficiální dokumenty MŠMT, které jsou zmíněny v závěru a jsou součástí celého vyjádření.

Závěr

Vážené členky školské rady,

Během šetření a následné komunikace došlo k některým vysvětlením Vašich požadavků. Prosím ještě o doplňující a konkrétní odpověď (upřesnění) na následující otázky:

- Jaký je tedy vlastně podstatný důvod požadavku na stejný počet online hodin v paralelních třídách? Čeho tím chceme dosáhnout? A kdo popř. podle vás určí počet online hodin? Na základě jakých skutečností?

- Podle jakých poznatků jste dospěly k názoru, že celkový počet online hodin výuky je malý? Viz např. příložené metodické doporučení MŠMT (které není ve své podstatě ani převratné ani překvapující).

Doporučení samozřejmě chápeme jako vodítko, kterému se snažíme přiblížit a respektovat je, nelze jej jako celek slepě kopírovat.

Dnes je objektivně popsán nárůst závislosti dětí na elektronických zařízeních. Na světě je také pojem "Zoom fatigue", což vyjadřuje únavový syndrom z neustálých on-line mítinků. Řečnická otázka: Vnímá toto veřejnost dostatečně?

Práce učitelů se opírá, kromě odborných metodických postupů, pedagogických zásad a poznatků dětské a vývojové psychologie, také o zkušenost a o několik nepsaných pravidel. Jedním z nich je, že činíme vše nejlepší pro dítě. Ano, nemusí se to vždy potkávat s režimem a potřebami rodičů. Za celou dobu distanční výuky jsme (škola jako celek) obdrželi množství konkrétních připomínek a návrhů, které jsme se snažili zapracovat anebo vysvětlit. 100 lidí, 100 názorů. Ne každému nápadu a návrhu lze vyhovět. Škola je složitý organismus a funguje v souvislostech s cílem vytvořit co nejlepší podmínky dětem v jejich práci, děláme to s nejlepším vědomím a svědomím.

Vysvětlení je poměrně dlouhé, je to však nutné pro pochopení kontextu. Celý výchovně vzdělávací proces má spoustu dalších nuancí, které dokáže postřehnout především přímý účastník. Tak jako v jiných oborech, také učitelé je zapracovávají do každodenní rutiny. Nejlépe setkání s nimi by celý proces mohlo opět více osvětlovat. Odmítám názor, který mi byl vmeten a často zní z éteru, že učitelé nic nedělají. Někteří přišli o část úvazků, ne vlastní vinou. Většinou byly doplněny jinou činností. Odmítám názor, že vedení školy distanční proces ignoruje a postupuje neodborně.

Zmiňuji občas doporučení nadřízených a metodických orgánů. Tyto materiály obsahují mj. také doporučení pro zřizovatele, rodiče a veřejnost. Cituji:

Snažit se o pochopení složitosti současné situace i směrem k postupům a přístupům jednotlivých škol.

Vnímat učitele jako osobnosti, které se i v náročných a mimořádných podmínkách snaží konat maximum možného pro vzdělávání žáků.

V případě jakýchkoli nejasností, pochybností či nesouhlasu (např. v oblasti časového rozsahu realizované výuky, technických požadavků, rozsahu distančně pojímaného učiva či jeho zaměření, hodnocení výkonů a poskytování zpětné vazby k jejich plnění apod.) ihned a intenzivně o daných záležitostech komunikovat s učiteli, případně s vedením školy, ve snaze nalézat řešení akceptovatelné pro všechny zúčastněné.

Vést s řediteli škol průběžný dialog o kvalitě a efektivitě distanční výuky a o cílené podpoře všech žáků ve vzdělávání.

Poslední doporučení je určeno zřizovateli. 1200 účastníků nevede dialog.

Jak jsem již poznamenal, doporučení nelze slepě kopírovat. Ale je dobré o něm vědět.

Doufám, že jsem se vyjádřil výstižně a kompletně. **Naše vysvětlení nepovažujte za hledání důvodů, proč ne, ale za vysvětlení, proč je to tak jak je.** Naše tvrzení a názory lze podpořit také tezemi zmíněné oficiální metodiky MŠMT, kterou příkládám k vyjádření. Její elektronickou verzi najdete [zde](#). Upozorňuji na datum vydání tohoto dokumentu.

Pokud i tak považujete vysvětlení za nedostatečné, opakovaně navrhuji osobní setkání, nejlépe za účasti také zástupců zřizovatele, strany stěžovatelů a učitelů, aby byla osvětlena podstata dotazů, připomínek a doporučení (návrhů). Konkrétní nejbližší a přímou komunikaci stále považujeme za nejúčinnější. Schůzka může být i online.

Protože neznám konkrétní stěžovatele, tento text vyjádření, včetně příloh, bude umístěn k dispozici na veřejných webových stránkách školy.

Přílohy:

Dopis ministra školství ze dne 16.3.2021

Distanční výuka a duševní zdraví – metodika MŠMT ze dne 15.3.2021

Za vedení školy:

Mgr. Jiří Kyjovský v.r.

ředitel školy

Základní škola Rousínov, okres Vyškov

Habrovanská 312/3

683 01 Rousínov

Mgr. Martin Havlíček, zástupce ředitele školy

Mgr. Lucie Mikulčíková, zástupkyně ředitele školy

Mgr. Marika Nevařilová, vedoucí ŠPP